

ως και κατεβλήθησαν μέχρι των τελευταίων υπολοίπων άπαντα τα προς τούτο συνάφθεντα δάνεια, φανίνεται και νυν ότι μόλις καταλήπτον πώς διεξήχθη η γυγάνειος έκλεινη υποχρέωσις χωρίς ουδ' έπ' έλάχιστον να διαταραχθί η ύπερ της άγορής των χρημάτων, ούτε η δημοσία πίστις. Πλέον του ήμισους της πολεμικής αποζημιώσεως έζηχθη από της κυκλοφορίας της Γαλλίας και από της εις μέταλλα παρακαταθήκης της γαλλικής τραπεζής. Το δάνειον όπερ η τράπεζα αυτή έγορήσας τη Γαλλία πληρώνεται εις χρυσάσιον εκ 200 εκατομμυρίων. Τά εν τη κυκλοφορία προκύψαντα χάσματα εν τω μεταξύ πληρώθη διά τραπεζικών γραμματίων. Τά δε έπιλοιπα χρήματα προέκυψαν εκ της παραχωρήσεως των γαλλικών σιδηροδρόμων των ανατολικών επαρχιών, εκ των κερδών του γαλλικού έμπορίου της εξαγωγής, όπερ από της εποχής του πολέμου υπερβαίνει το της εισαγωγής κατά εν διλλιόνιον, και τέλος εκ της εκπομπής άλλωσπών χρεωγράφων, των ευρισκομένων εν τοις γαλλικοίς ταμείοις. Η Γαλλία έλαμβάνει κατ' έτος τους τόκους και τα τοκομερίδια των κεραιών εκείνων, δι' ών από δέκα πέντε έτών ειχεν αναμνησθή εις δάνεια και έπιχειρήσεις της άλλωσπών. Η άξία των άλλωσπών εκείνων χρεωγράφων, άτινα από 25 έτών έκυκλοφόρουν εν τω χρηματιστηρίω των Παρισίων, υπελοισθη εις 7 διλλιόνια, τα χρεώγραφα λοιπόν ταύτα κατά μέρος έπέστρεψαν εις την άλλωσπην. Έκ τούτων προ πάντων λέγεται ότι έξεπονήθησαν πάγια της Ιταλίας, μετοχάι του σιδηροδρόμου της αυτοκρατικής μοναρχίας, και των σιδηροδρόμων των βορείων επαρχιών της Ιταλίας. Το ποσόν των εν Γαλλία ευρισκομένων ιταλικών παγίων από του πολέμου ήλατώθη κατά 850 εκατομμύρια φράγκα.

Ο έπιπολαύς τά πράγματα έξετάζων ήδύνατο προς στιγμήν να νομισθί ότι η πολιτική αποζημιώσις και αι άλλαι τα προς τούτο δαπάναι άπετίθησαν διά των τεσσάρων δανείων του 1870—71, άτινα έγορήγησαν 9.6 διλλιόνια. Αλλ' όμως πάλιν εκείνα έχρησίσμεσαν άπλως ως έμμεσοι πράξεις, εις άς μόνον μόνον έλαβον μέρος οι άλλωσποι. Κυρίως τά χρήματα κατεβλήθησαν από των θυλάκων του γαλλικού έθνους τά δε προς τούτο μέσα παρέσχεν η γαλλική δραστηριότης των έργοστασίων και του έμπορίου της εξαγωγής, και αι έκ τούτων έπενευσταί οικονομίαι. Ηδη πρό 40 έτών ειπεν ο Ροβέρτος Πήλ. «Εάν εκ των 10 ανθρώπων των δυναμένων να παράγώσιν ή κέρδος, ύπόρχωσι 5 οικονομίαι, εν Γαλλία η αυτή αναλογία έστι ως 9 προς 10». Ο άτομικός όυτος πλούτος των Γάλλων διηκούσθη την Γαλλίαν εις την καταβολήν των διλλιόνων, οι αύτοι πλούτος των Γάλλων διεφύλαξε την Γαλλίαν από πάσης διαταραχής της χρηματικής άγοράς, ενώ η Γερμανία από της παραλαβής των διλλιόνων προσεβλήθη υπό βαρυτάτης και σφοδράς έκτεταμένης χρηματικής κρίσεως.

ΑΓΓΛΙΑ.

ΣΤΑΣΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ. ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ.

Πρό τινων ήμερών οι εν τοις ύφαντηρίοις της Βολώνης εργάται ήρξαντο φοβεράς στάσεις, ήτις ούδέποτε άγχι τούτο συνέβη εν τω κλάδω τούτω της βιομηχανίας. Διά τους αύτους λόγους, δι' ους και οι εργοστασιάρχαι διαφόρων άλλων βιομηχανιών καταστημάτων, διά την μικράν δηλονότι σχετικώς προς τά παρελθόντα έτη κατανόλωσιν των έμπορευμάτων, έπρότεινον μείωσιν του μισθού κατά 5 επί τοις 100. Οι εργάται μη συγκατανεύοντες ούτω ταχέως εις την πρότασιν ταύτην προσυνησαν να υπαγάγωσι την μετά των εργοστασιάρχων διαφοράν εις δικαιοσύνην διακοστήσιν ή να λάβωσιν έγγύησιν ότι μέχρι του Ιανουαρίου του έτους 1878 θέλωσι λαμβάνει τον αυτόν εν και σήμερον μισθόν. Οι διευθυνταί των εργοστασίων ένόμισαν ώς άναπαρήκην την περί διαταχθέν πρότασιν, την δε ιδίαν τού να δεσμευώσιν επί τρία έτη εις την τιμήν του μισθού υπέλαβον μάλιστα και πως προσβλητικόν. Ούτω δε άμείως ήρξαντο η στάσις, και εκ των 20,000 εργάτων των εργαζομένων εν 129 εργοστασίοις οι 13,000 εκ των 74 βιομηχανικών καταστημάτων παρήγγαζον πάλιν εργάσιον των Έν 7 εργοστασίοις ένθα εργαζόνται 1000 εργάται οι εργοστασιάρχαι παρατήρησαν των περί διαταχθέντων του μισθού αξιώσεων των, εργαζόνται δε εν συνόλω μόνον 7000, οτι-πότε δεν άπειλούνται υπό ούδεμιάς έλκτώσεως.

Υπόφαρι γενικός φόβος, μή ο άγων ούτος διεξήχθι πεισματωδώς, έκαστος εργάτης διαρκούσης της άπειρίας λαμβάνει παρά του κεντρικού ταμείου του συλλόγου των εργατικών τάξεων 15 σελίνια ανά πέραν έβδομάδα εν τούτοις οι πλείστοι ποιοῦσιν ότι και η στάσις θέλει λήξει, καθότι πάσαι αι μεγάλαί άπεργίαι των εργατών, εξαγλωσμούμεν μετά τινα καιρόν του κεντρικού ταμείου.

Έν έτει 1810 οι εργάται έορτάσαντες και τότε επί τέσσαρας μήνας, άπώλεσαν εις μισθούς 300,000 λίρας στεργλίας, και επί τέλους ήττηθέντες ήναγκάσθησαν μάλιστα πολλοί λαχόν να στερέωσιν έλάττωσιν της άντιμισθίας κατά 50 οιο. Τη 1829 10,000 εργάται επί 25 μήνας άποσχόντες των έργων εν Μακχεστέρ έπώλεσαν μόν μισθούς 250,000 λίρας στεργλίας, υπέκυψαν δε εις σπουδαίαν μείωσιν του ήμισιού αυτού. Έν Άσθον 30,000 κούσται μετá δέκα έβδομάδων άνάπαυσιν ήναγκάσθησαν ν' αποδεχθώσι τους όπιν των εργοστασιάρχων προτεινόμενους όρους, από πρότερον έζημιώθησαν κατά 250,000 λίρας. Η Πρίστον τω μόν 1837 συνέβη άπεργίας και πάλιν των εργατών άπώλεσαν 107,000, τω δε 1853—54, 533,000

λίρας άγγλικάς, έκτος δε τούτου έζημιώθη τά μέγιστα και έμπορικώς. Ανάλογον τι συνέβη και εν Πολωνίω τω 1861.—Αριθμίσαντες όμως τά έπανελθόντα ταύτας άπειρίας δένοντάς η ήλησιν ήσασμεν ότι εν τω μεταξύ και οι εργάται έντετα άνακηρύχθησαν νικηταί, ούδε πρέπει να παραγνωρίζωμεν την σπουδαιότητα ην εν τω μέλλοντι δύνανται να έχωσιν αι άπεργίαι έκείναι επί τε του καθόλου έμπορίου της Άγγλιας και επί της κοινωνικής των Βρετανών ευημερίας. Έάν εν τοις τελευταίοις μάλιστα χρόνοις οι εργάται υπερεωθήσαν να ένδύωσι πολλάκις εις τους πλούσιους εργοστασιάρχας, το μέλλον όμως φανίνεται διάφορον και δι' άλλους πολλούς λόγους και διά τας καταπληκτικές των Άγγλων εκ της Βρετανίας εις την Άμερικήν μεταναστεύσεις. Έν Αιδερπούλεις διατρέχει ή ήψη, ότι ο βασιλεύς των Άσχαντ πρόκειται να έκδοθί και ότι η ιδία αύτου μήτηρ, ήτις μέχρι τούδε ήν προστάτις έκείνου, νυν έκηρύχθη κατά του βασιλείου. Αύτη εν εκούσιον φρονιμίαν ίνα ο μέλλον βασιλεύς εκλεχθί από της ιδίας αυτής οικογενείας. Η κατάσταση της υγείας των εν ταις χρυσάσις άκταίς είναι εύάρεστος. Ο στρατιωτικός των μερών εκείνων διοικητής πλοίαρχος Λέας ειπεί δέν επανέκαμψεν από της εις Κουάσπιν αποστολής αύτου, ούδέ είναι γνωστόν, όποτε θέλει επανέλθει. Απο των λιμένων της Χρυσής πελάγους παρηγγίον κληνθή πλέον έντέλως το έμπορίον της Άμερικής, και τούτο ένεκα των βαρυτάτων τελευταιών δασμών, των υπό των Άγγλων άρχών έπιβαλλομένων, και ένεκα της άφθονίας των εξ Άγγλιας άποσταλλομένων έμπορευμάτων.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΟΓΕΝΕΙΑΣ.

Καθ' η έλληνοφροσύνη, να βεβηκί η εγκύκλιος έστάλη εις τους γενικούς διοικητάς των επαρχιών άφορώσα το ζήτημα της ελληνικής ύθαγενείας, περί ου είχομεν γράψει εν προηγούμενω ήμιν φύλλω, και χρησιμοποιά εξαμηνον παράτασιν προσέβαλεν τακτοποιήσιν αύτου. Πληροφόρημα προσέβαλεν ότι παρά της ένταύθα έλληνικής πρεσβείας στέλλεται προς την έλληνικήν κυβέρνησιν σχέδιον συμβάσεως όπως έγκρίτως μελετηθώσιν αι προς λύσιν του ζητήματος βάσεις και συναρθί κατόπιν η επί τούτω συνθήκη μεταξύ των δύο ήμερων κρατών.

Την προχθές τετάρτην κατά την δυν όραν τουριστι άνεγνωσθη έπισήμως εν τω εν Έμμεριανόφ άναντοφί του χερδίου του τίν Α. Ε. των καπουκεγαχίνών του άντιβασίλειος της Αιγύπτου Άδραμιάσας εις τον βαθμόν του μισθού και βέβηρον περιβαλόν αυτοκρατορικών διατάγμα. Από της 3ης ώρας στρατιωτικούς λόγους μετά μουσικής έστάθμευσε πρό του άνακτορου, άπαρμήριον δε πλήθος συνωστίζετο επί της προκυμίας από της αποβάσεως μέχρι της κατωκίας του άντιβασίλειου άναμεινον την άφιξιν του κομιστού του διατάγματος. Πολλοί δε προσέτι φίλοι και γνώριμοι του Άδραμιάσας μετέβησαν εις Έμμεριανόν όπως παραστώσιν εις την τελετήν ταύτην, εν οίς διεκρίνοντο αι αύτων έξοχώτητες ο Εμην Μουλή πασάς, ο Άλή Ριζά βής, ο Χατζή Χουαίμ έφέντης, ο Τερνιά βής, ο Σιμών βής Μαζού, ο κ. Πέτρος Καμάρας και πολλοί των τα πρώτα φερώντων της ήμετέρας πόλεως. Περύ την 5ην δ' ώραν η μουσική έδωκε το σύνθημα της άφίξεως του άκτικού, έρ' ου εύρίσκειτο ο το διατάγμα κομίζων θαλαμηπόλος της Α. Α. Μ. του Σουλτάνου Ταχρή βής.

Η Α. Ε. ο Άδραμιάσας εν έπισήμω σπολή και την μεγάλην ταϊνάν του Όμσάλι μετá της πλακίδι του Μετζιτιέ φέρων, ήγούμενος του τελετάργου Σιρί βή κατέβη εις την προκυμιάν και έλαβεν από των χειρών του Ταχρή βή το έντός καλύμματος εκ παλαιών ύλοσποινόν περικυκαλμένον αυτοκρατορικών διατάγμα, όθεν άναβας μετά του τελετάργου εις τον θάλαμον έντός του όποιου έμελλε να γείνη η τελετή ένεργήσαν αυτό τω Κισεδάρ έφέντ του αυτοκρατορικού θδανίου. Ούτος δ' άνελθον επί βήματος κεκαλυμμένον εξ έρυθρού έρίου και άνθοστολιστον άνέγνω το αυτοκρατορικών χάτιν, κατόπιν του όποιου, γενομένης της νευνομικής προσευχής η Α. Ε. ο Άδραμιάσας έδεχτο τά συγγατήρια του Ταχρή βή και πάντων των εις την τελετήν ταύτην παριστάτων.

Ο Βελή βής, άνώτερος αξιωματικός των έπικλέτων, και εις των μηχανικών της μοναρχίας της πόλεως έπεροισθήσαν να διαγαράζωσι το σχέδιον καθ' η άνευρεθήσεται η πυρποληθείσα Πάνορμος. Οι ύπάλληλοι ούτοι άνεχώρησαν ήδη εκ της ήμετέρας πόλεως.

Κατά τας τελευταίας ειδήσεις ο στρατηγός Ίνγαντ άρρίκτο την παρελθούσαν τρίτην εις Πετρούπολιν. Λέγεται δε ότι η εν τη πρωτεύουσά ταύτη διατριβή αύτου έσται ολιγοήμερος και ότι προσεχώς επανέρχεται ένταύθα.

Η «Πρόδος της Άνατολής» άναφέρει ότι το από είκοσάετας ύπαρχον και έργαζόμενον άρμενικόν τυπογραφόν του κ. Θεοδάλου Δαβιδιάν, εν Βεζιρ-χάν Κωνσταντινουπόλεως, έλαίσθη την παρελθούσαν τρίτην υπό της άστυνομίας δι' έλλείψιν τυπογραφικής άδείας, ως λέγεται.

Η αύτη έφημερίς λέγει ότι, καθ' η γράφουσιν εκ Σμύρνης η Α. Ε. ο ύπουργός των

δημοσίων έργων Έτέμ πασάς, άρρίκτο το παρελθόν σάββατον εις Σμύρνην, και ότι άπήλθεν εις έπίσκεψιν της από Σμύρνης και Κασαβιά εις Άλασεγρή συνοδούσας υπό του κ. Ρόσλερ και του κ. Άδδαν. Τά δι τμήμα όπερ έπισκέψατο άρρίκει 170 γερύρας.

Διεδόθη ισχύτως και εν ταις έφημερίαις μάλιστα ένένοτο λόγος, ότι η άρχή καταργησε το κανονισμόν από του έπί των ύψωμάτων του Κανδύλ πυροβολοστασίου κατά την έκρηξιν πυρκαϊάς, άπαγορεύσασα συνά και τους νυκτοφύλακας να άγγέλλωσιν αύτην Άλλά την είδοσιν ταύτην διαψεύδει άστυνομική διάταξις, διαβεβαιώσασα ότι τούναντιον η παλαιά συνθήκη θέλει διατηρηθή. Έάν έπί τινος ήμέρας ούτε κανονισμοί έπρόβησαν ούτε οι νυκτοφύλακες ήκούσθησαν, τούτο ένένοτο καθ' όσον ούδεμία σπουδαία συνέβη πυρκαϊά, ενώ την νύκτα της προχθές και κανονισμοί και νυκτοφύλακες ήκούσθησαν άγγέλλοντας πυρκαϊήν εν Κωνσταντινουπόλει κατά το Σουλτάν Μεχμέτ.

Κατά την έκθεσιν της έτησίης συνελεύσεως των ιδικτητών της άσπρακτικής έταιρίας Royal, ένός των πλουσιωτέρων καθιδυμάτων του είδους τούτου, τά κατά του πυρός άσπρακτικής συνεπιστάθησαν εις λίρ. 807, 405, αι δε ζημία εις λίρ. 446, 190. Άπαιτούμενης της χορηγουμένης εις τους πρόκατους προμήθειας και επί δαπάνης της διευθύνσεως, το κέρδος επί των πράξεων παντός του έτους, συμπεριλαμβανόμενον και του τόκου συμπόνισται εις λίρ. 216, 227. Ο πρόεδρος κ. Τούρνερ προσέθηκεν ότι το εξαγόμενον των επτά πρώτων μηχανών του 1874 υπήρξε τούσποιν εύχάρστον, ώστε η Έταιρία εύρήθη κάτοχος 25 έως 30 χιλιάδων λιρών πλέον ή κατά το παρελθόν έτος εν τω αύτω χρόνι. Όθεν οι διευθυνταί προέτειναν μεγαλειότερον τοκομερίσμα, και έπισπάσαντο τας εύχαραστίας των μετόχων.

Κατά τας πληροφόρας της «Τουρκίας» οι εν τω διεθνεί ταχυδρομική συνέδριω της Βέρνης παρακαταθήκων αυτοκρατορικής έπιτροπής έλαβε παρά της αυτοκρατορικής κυβερνήσεως την άπειτούμενην πληρωσύνταξη όπως υπογράψωσι εν όνόματι αύτης εις την διεθνή ταχυδρομικήν σύμβασιν, ως και εις τας ειδικάς συμβάσεις, έν τυχόν παρουσιασθώσιν τοιαύται, υπό την επιφύλαξιν όμως εις πάντα ταύτα να έξευεθί ή έπιδοκιμασία της Υ. Πύλης.

Η «Τουρκία» άνασκαύει ότι η είδοσιν ην και ήτοι άρνηθέντες έδωσαν ύπαπαν, καθ' ην δύο εργάται κρημισθέντες εκ των ιδιωμάτων της εν Ταξιμιάφ άνευρεμένης γεφυρικής πρεσβείας έροισθήσαν. Ούδέν τούσποιν διατύχημα ήσολούθησεν εν τω άνωτέρω οικοδομώ.

Καθ' η εξ Άγκυρας έπιστέλλουσιν, η εις Μικράσαν άναχωρήσασ έπιτροπή όπως άντιληφθί προηγουμένως την κατάσταση των εκ του λιμού παγισμένων επαρχιών άφικτο ήδη εις την άνωτέρω πόλιν και έπείσβετο του έργου αύτης τη συνδρομή τινων εκ των έργατών.

Έπιστέλλουσιν εξ Ίεροσολύμων, υπό η-μερομηνίαν 14 τρέχοντος, εις την «Τουρκίαν».

Ο εν Άπουσίε του διοικητού Πικλαστίνης διευθύνων, Χουσήν έφέντης, έλαβε το παρελθόν σάββατον τηλεγραφικήν διαταγήν παρά της Υ. Πύλης, ήτις προσεκάλει αύτον έν συνεννοήσιν μετá του κ. προέζοντος της Γαλλίας περί της τοποθετήσεως επί των τοίχων του Σπηλαιού της Χριστού γεννήσεως έμπετασμένων τεχνουργηθέντων εν Γαλλία προς άντικατάστασιν των κατασπαρμένων και εξαφανισθέντων επί των συμβάντων τη 13/25 άπριλίου του πα-ρέλθοντος έτους.

Προς έκτέλεσιν της διαταγής ταύτης ο προσωρινός διο κητής και ο πρόξενος της Γαλλίας συνοδούσμενοι υπό του διεργμίνως του γραικού πατριάρχου, κ. Νικοδήμου μετέβησαν προχθές εις Βηλλέμ και έθεντο τέλος τά έμπετάσματα ταύτα, ών η εξαφάνισ ειχε δώσει άφορμήν εις τούστας άπαύσεις εκ μέρους των διαφόρων θρησκευτικών κοινοτήτων της Ίερουσαλήμ.

Άφού έτέθησαν τά έμπετάσματα, λόγος ένένετο να τεθή και υπό την όσφρην έμπετάσμων τεχνουργηθέν από κοινού υπό των γραικών και των λατίνων, άλλ' ο άντυπώσως της αυτοκρατορικής κυβερνήσεως ήναντίωθη προς τούτο, λέγων ότι αι διαταγαί άς έλαβε δέν απέβλεπον τούς τόλγους του Σπηλαιού και ότι άπρητέτο ειδική διαταγή της Πύλης ίνα καλυφθί έπίσως και ή όροφ.

Ο γραικικός και ο λατινικός κλήρος, οί-τινες φαίνονται σύμφωνοι περί τούτου, προ-τίθενται νυν να ποίησιν από κοινού διαβήματα παρά τη Υ. Πύλη όπως τυχώςι της άδείας ταύτης.

Αύριον, σάββατον, επί τη έορτή της ύψώσεως του τιμιού Σταυρού, ο «Νεολόγος» δέν εκδιδύσται.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Τά Γραφετα της γενικής Έταιρίας του θωμανικού Κράτους θά ώσι κλειστά αύριον σάββατον 14/26 τρέχοντος έννεκα της έορτής.

Έν Κων/πόλει, 12/24 δεκεμβρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ Η ΠΑΛΛΑΣ.

Τη προχθές σάββατον, 14/26 σεπτεμβρίου, την 11 π. μ. άκριβώς, τελεσθήσεται δημοτελής η καθύρσις του χειρι-κού άνωτέρου έλληικού παρθεραγώ-γείου και του παρ' αύτω ηλιαργώλεον (οίκια Τουθίν εν Σταυροδρομώ, οδός Κα-βρισταν παρά τω δημαρχείω), γεννηομένης της επί τούτω έροτελεσίας υπό του σασμασιωτάτου μητροπολίτου Χίου κυρίου Γρηγορίου μέλους της ιεράς Συνόδου ως άντιπροσώπου της Α. Π. του οικουμηνικού πα-τριάρχου.

Παρακαλούνται επί της ήγκαιριν ταύ-την τελετήν πάντες οι της έταιρίας ιδρυ-ται και πάντες οι φιλόμουσοι και ζηλωταί των έθνεφώνων έργων.

Έν Κωνσταντινουπόλει τη 9/21 7βρίου.

Ο Γεν. Γραμματέας Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

Έκτακτος συνέδριος.

Την προχθ' δευτέρω, 16 Σεπτεμβρίου, πε-ρί ώραν 8 1/2 π. μ. γνήσεται έκτακτος συν-εδρίασις περί των άφορώντων τόν συλλόγον.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΙΜΕΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Άρθρ. 1.—Διά της λέξεως Λιμνή Κων-σταντινουπόλεως έννοείται το σύνολον του λιμένος Γαλάτ και το έντός των γεφυρών μέρος του Κερατίου κόλπου. Λιμνή δε Γα-λάτ, έννοείται το μέρος του Κερατίου κόλ-που το μεταξύ της γεφυρας του Καρακιοί και των έξωτάτων σημαντήρων των από του Σαλή παλάς μέχρι του Σαραΐβουρου.

Άρθρ. 2.—Πάντα τά έντός του λιμένος Κωνσταντινουπόλεως είσπλέοντα πλοία θέ-λωσι πληρώνει τά ακόλουθα τέλη. α) Πάντα τά έμπορικά πλοία θέλωσι πληρώνει 4 παράδες κατά τόνον Τουρκί-ας δια διαμηνών μή υπερβαίνουσας τας 4 ή-μέρας, και 8 παράδες διά μακροτέρων διατρι-βών. Δέν λογίζονται εν ταις ήμέραις της εις τον λιμένα διατριβής αι ήμέραι καθ' ης το τελεωμένον είναι κλειστόν.

β) Τά άνω των 800 τόννων πλοία θέ-λωσι πληρώνει 4 ή 8 παράδες κατά την διαρκείαν της διαμνηής μετρί 800 τόννων. Διά το πλεονάσιμα των 800 τόννων τά τέ-λη έλαττωσιν κατά ήμισιν.

γ) Τά πλοία τά μεταφέροντα καύσιμον ύλην και ζυλάνθρακας πληρώνουσι 4 πα-ράδες κατά τόνον.

δ) Τά από της είσόδου του Έλλησπόν-τος μέχρι Κερκεμπουρού και Χιλής την άκτοσύναν έλκόντων πλοία πληρώνουσι 4 παράδες κατά τόνον.

ε) Άναλλασσόνται του τέλους τούσπου εν έσχατῇ ανάγκη, να προσδένωσιν επί των πύ-ρως βυμβολήσιν λευκοχρώσιν σημαντήρων, των παρά της γέφυρας του Καρακιοί. Πάν πλοίων παραβάντων τάς διατάξεις ταύτας ύπόκειται εις πρόστιμον μιάς μέχρι δέκα άναμικών λιρών.

Άρθρ. 9.—Απαγορεύεται ρήτως, έκτός εν έσχατῇ ανάγκη, να προσδένωσιν επί των πύ-ρως βυμβολήσιν λευκοχρώσιν σημαντήρων, των παρά της γέφυρας του Καρακιοί. Πάν πλοίων παραβάντων τάς διατάξεις ταύτας ύπόκειται εις πρόστιμον μιάς μέχρι δέκα άναμικών λιρών.

Άρθρ. 10.—Πάν πλοίων λαμβάνον άνευ άνατίρας ανάγκης άλλην θέσιν ή την δηλω-θέντων, ύπόκειται εις πρόστιμον τριών άναμικών λιρών.

Άρθρ. 11.—Απαγορεύεται ρήτως ο έν-τός του λιμένος είσπλους εις πάλιν έμπορικόν πλοίων, έγον πορτίον πολεμφοδία, πυρτι-δα ή εύφλέκτους ύλας.

Άρθρ. 12.—Ο πλοίαρχος πλοίου φορ-τωμένου εν μέρει ή καθ' όλον ήλιναν πετρέ-λαιον, βενλίνην, κηρήν ή άλλω όρυκτον ή τεχνητόν έλαιον όφείλει να μεταβιβάη εις το μεταξύ Τιμνοκυκλή και Πασαπό-μαχης μέρος προς έκφόρτωσιν εν τη επί τούτω οικουδομησμένην γενικήν αποθήκην.

Άρθρ. 13.—Η εις την πόλιν μεταφορά του πετρελαίου θα γίνηται μόνον με σιδη-ράς κοτύνας παραχούσας πάζαν κατά της πυρκαϊάς άσφαλείαν. Έν τούτοις δέν έπι-τρέπεται να μεταφέρωσι διά μιάς πλείο-τερα των έκατόν κιβωτίων.

Άρθρ. 14.—Τό λιμεναρχείον θά έπιτη-ρή ύπως αι πετρέλαιον φορτωμέναι κοτύνας έκφορτωσιν όσον το δυνατόν ταχύτερον, συνάμα δε όπως μη εύρίσκωνται εις μίαν και την αύτην αποθήκην πλείοτερας των δύο κοτύνας.

Άρθρ. 15.—Αι προς ναυλοχίαν θέσεις διά τά πλοία των έταιριών αυτών έχουσ τακτικήν ύπηρεσίαν όρίζονται ως εξής: α) Πάντα πλοία της έταιρίας του ασπράκτου Λούδ: επί των ύπ' αριθ. 17—18, 20—21, 33—34, 30, 28—29 σημαντήρων.

Τά πλοία της γαλλικής έταιρίας των ναυτικών της προσημειώσεως: επί των ύπ' αριθ. 26—27, 31—32, 54—55 σημαν-τήρων.

Τά ιταλικά άτμόπλοια επί του ύπ' ά-ριθ. 52, 56 σημαντήρων.

Η ρωσική έταιρία: επί των ύπ' αριθ. 22—23, 24—25, 35, 28—29, σημαν-τήρων.

Τά μικρά άτμόπλοια τά έκτελούντα τακτικήν εις Μουδανία, Νικομήδειαν και Δουναβίον ύπηρεσίαν επί του ύπ' αριθ. 19, 53, σημαντήρων.

Η άγγλική έταιρία επί του ύπ' αριθ. 1, 2, 3, 4 σημαντήρων.

Η έταιρία Άζίζι: επί των ύπ' αριθ. 15—16, 10—11 σημαντήρων.

Η έταιρία Χελιδί: επί των ύπ' αριθ. 5—6, 7—8 σημαντήρων.

Η έταιρία Σιρκέτ-η-Χαϊρί: επί του ύπ' αριθ. 13—14 σημαντήρων.

Άρθρ. 6.—Τά θέλοντα να είσέλθωσιν εις τον λιμένα Κωνσταντινουπόλεως πλοία όφείλουν άμα έλθωσιν εις σημείον τι όρα-τόν από του λιμένος, ν' άναπαύσωνιν εις ένα των ιστών αυτών, εις μέρος όσον το δυνατόν καταφανέστερον, την έρυθρό-λευκον σημαίαν του διεθνούς έμπορικού κώδικος. Πριν δι εβδίσωσιν άνατολικο-δυμικώς του φάρου του Σαραΐ-μπου-νού, εάν έρχωνται εκ της Προποντίδος, ή ανατολικοδυμικώς του Καμπά-τάς, εάν εκ της Μαύρης θαλάσσης, θα προσεγγίζωσι εις αυτά λέμβους φέρουσα αξιωματικόν του λιμεναρχείου, όδηγόν τω λιμένι.

Έάν το πλοίο δέν άνήκη είς έταιρίαν ήτις έκτελει τακτικήν ύπηρεσίαν και εις ήν ύπαρ-χει ώρισμένος αριθμός σημαντήρων, ο λι-μεναρχικός υπάλληλος έπιδίδωσιν τω πλοί-αρχω έγγραφον διαταγήν δηλοῦσαν την θέσιν εις ήν θα καταπλεύσῃ.

Άρθρ. 7.—Απαγορεύεται εις πάντα τά πλοία ν' άγκυροβολώσιν έντός του λιμένος έκτός αν έλαβον την έγγραφον άδειαν, ή εν άνωτέρω ανάγκη. Έν περιπτώσει κακο-καιρίας έννοείται ότι οι πλοίαρχοι των επί σημαντήρων προσδεμένων πλοίων δύναν-ται ν' άγκυροβολήσων όσάκις το κρήσιον άναγκάζον διά την άσφάλειαν των πλοίων αυτών.

Τά εκτός των συνόρων του λιμένος άγ-κυροβολόντα πλοία όφείλουν να ήρπώσι τάς άγκυράς των πολύ άνοικτά, όπως εν οίχθόποτε της πρώρας αυτών μεταποτίσει, μη δύνησιν να πλησιάζωσι τούς έξωτά-τους σημαντήρας πλέον των 300 ποδών. Οι παραβάντα ύποβάλλονται εις πρόστιμον από μιάς μέχρι πέντε άναμικών λιρών.

Έν περιπτώσει καθ' ην ο παραβάντης θά έπρασάξωτο την έσχατῇ ανάγκην, θά ύποβάλληται εις το πρόστιμον εάν μετά προσημειωμένην γνωστοποίησιν ήβλεν έπι-μείν τρωά την άγκυροβολήσιν αύτου.

Άρθρ. 8.—Οι σημαντήρες του Σαλή-παζαρίου λευκού χρώματος, είσι προσημεί-νοι διά τά πλοία άτινα σταθμεύουσιν 24 ώμων ώρας όπως παραλάβωσιν άγχορας ή αι σημαντήρες ούτοι είναι δωρεάν, δύνησιν δε να χρημεύσων και διά βυμβολήσιν.

Παραβάντων των είκοσιτεσσάρων ώρων, το πλοίον όφείλει να καταλήγῃ άμέσως την θέσιν ταύτην άλλως ύποβάλλεται εις πρόστιμον μιάς μέχρι πέντε άναμικών λιρών.

Όσα πλοία έχουσιν ίδιους εν τω λιμένι σημαντήρας, εάν φθάσωσιν εν ώρ κινετός καθ' ην δέν είναι δυνατόν να καταλάβωσι την θέσιν των, δύνησιν να προσδένωσιν επί των σημαντήρων τούτων, εάν ήνι έλεύ-θεροι, άλλά μόνον όπως διανοκρεώσων.

Άρθρ. 9.—Απαγορεύεται ρήτως, έκτός εν έσχατῇ ανάγκη, να προσδένωσιν επί των πύ-ρως βυμβολήσιν λευκοχρώσιν σημαντήρων, των παρά της γέφυρας του Καρακιοί. Πάν πλοίων παραβάντων τάς διατάξεις ταύτας ύπόκειται εις πρόστιμον μιάς μέχρι δέκα άναμικών λιρών.

Άρθρ. 10.—Πάν πλοίων λαμβάνον άνευ άνατίρας ανάγκης άλλην θέσιν ή την δηλω-θέντων, ύπόκειται εις πρόστιμον τριών άναμικών λιρών.

Άρθρ. 11.—Απαγορεύεται ρήτως ο έν-τός του λιμένος είσπλους εις πάλιν έμπορικόν πλοίων, έγον πορτίον πολεμφοδία, πυρτι-δα ή εύφλέκτους ύλας.

Άρθρ. 12.—Ο πλοίαρχος πλοίου φορ-τωμένου εν μέρει ή καθ' όλον ήλιναν πετρέ-λαιον, βενλίνην, κηρήν ή άλλω όρυκτον ή τεχνητόν έλαιον όφείλει να μεταβιβάη εις το μεταξύ Τιμνοκυκλή και Πασαπό-μαχης μέρος προς έκφόρτωσιν εν τη επί τούτω οικουδομησμένην γενικήν αποθήκην.

Άρθρ. 13.—Η εις την πόλιν μεταφορά του πετρελαίου θα γίνηται μόνον με σιδη-ράς κοτύνας παραχούσας πάζαν κατά της πυρκαϊάς άσφαλείαν. Έν τούτοις δέν έπι-τρέπεται να μεταφέρωσι διά μιάς πλείο-τερα των έκατόν κιβωτίων.

Άρθρ. 14.—Τό λιμεναρχείον θά έπιτη-ρή ύπως αι πετρέλαιον φορτωμέναι κοτύνας έκφορτωσιν όσον το δυνατόν ταχύτερον, συνάμα δε όπως μη εύρίσκωνται εις μίαν και την αύτην αποθήκην πλείοτερας των δύο κοτύνας.

Άρθρ. 15.—Αι προς ναυλοχίαν θέσεις διά τά πλοία των έταιριών αυτών έχουσ τακτικήν ύπηρεσίαν όρίζονται ως εξής

